

Tarkus se, et keigist lahkud,
Mis wðib sündant wðrguta,
Selle sobrusse eest kohkud
Mis wðib usko nõrguta.
Tarkus on, et ifka mõiled
Ennast majalisseks siin,
Mõuad, sowid, teed ja ütled,
Kust saad ra h ho, — lõppeb piin.

(Jårg jááb tullewaks aastaks.)

A e g.

Ilma aeg on arvamatta
Surrelifful ilma sees,
Taewa ruum on maramatta,
Lihhalikko silma ees.
Kes siin loeb silma-pilgud,
Ehk näab wiimsed tähete wilgud?

Aeg on kallis, aeg on kassín,
Prugi tedda targaste,
Olle fecinas, holas, ussin,
Pea waimo erguste;

Sest so fümmefonna aastad,
Silma-pilgud ärra laastwad.

Aeg on kallis, aeg on kassín,
Raub käest jo peagi,
Tööst ja murrest olles wássin
Sedda märka, teagi,
Kuida ello rööm ja illo
Möda läind, et tunned willo.

Aeg on kallis, aeg on pühha.
Pühhitse ja parranda,
Maitse maggasat ja vihha,
Hinge head fa warranda:
Aega möda meie ello
Uendades näitko illo.

Aeg on kallis, feik on kassín,
Pea-toidust forjates,
Kes nüüd sõuab olla ussin
Mõuastades, orjates:
Se vast letab ommaast tööst
Reik, mis siggib maast ja weest.

Aeg on uus, aeg on wanna,
Sedda nääd jo silmaga,